

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Divre yeme 'am 'olam

toldot 'am Yiśra'el mi-yeme qedem 'ad ha-yom ha-zeh

Mi-yeme qedem 'ad sof shilṭon Paras be-Yehudah

Dubnov, Shim'on

Tel-Aviv, 1933

Einleitung

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-5942

ה ק ד מ ה

ספרי זה בכל עשרת כרכיו הוא פרי עבודה של שלשים שנה. בימי נעורי פתחתי בהכנות לחבור רב הכמות בתולדות ישראל במרכזו האחרון היותר גדול - בפולין ורוסיה. אספתי חמר ממקורות נדפסים וכתבי-יד במקצוע זה. שלא נחקר מקודם על ידי חכמינו שבמערב, והייתי מפרסם תוצאות הקירות בספרי-העתים שברוסיה בלשון המדינה («תולדות החסידות») תרמ"ח - תרנ"ג; «ידיעות היסטוריות», תרנ"ג - תרנ"ו, ועוד). אבל כשבאתי להקדים לספרי המיועד השקפה כללית על תולדות עמנו בכל הארצות וירדתי לסוף דעתם של ההיסטוריונים שקדמו לי, נוחכתי שאין דרכי ב«חכמת ישראל» מתאים לדרכיהם (עי' להלן במבוא הספר). כל מה שהוספתי לחקור בדברי ימינו הכלליים, נתחזקה בי השאיפה לעבור מן הפרט אל הכלל - לסידור חדש של תולדות האומה בכל מרכוזה במזרח ובמערב מימי קדם עד הזמן הזה.

מתחילה קצבתי לי תכנית קצרה וערכתי את ספרי «היסטוריה כללית של עם ישראל» בשלשה כרכים (רוסית, תרס"א - תרס"ו), שבם הגעתי לסוף המאה הי"ח. בשנת תרע"א הוצאתי לאור את הכרך הראשון (תקופת המזרח עד צמיחת הנצרות) במהדורה חדשה ומושלמת על יסוד החקירות החדשות שנתוספו בזמננו, ואחר-כך יצא הכרך הרביעי: «דברי ימי ישראל בדורות האחרונים, תקמ"ט - תרמ"א» (רוסית, פטרבורג תרע"ד). שנננה על בסיס יותר רחב מהקודמים לו. בימים ההם - כחצי שנה לפני פרוץ מלחמת-העולם - נגשתי לסידור חדש של כל חלקי ההיסטוריה על-פי שיטתי במדה שוה לכולם ובבחינת המקורות הישנים והחדשים. שבע שנים (תרע"ד - תרפ"א), שהם שנות הפורעניות של המלחמה והמהפכה ברוסיה, עבדתי בפטרבורג בהשלמת תלמודי, שגדל והיה לספר בן עשרה כרכים, וזה לי שבע שנים אחרות (תרפ"ב - תרפ"ט) אני עוסק בברלין בחתימת התלמוד ההיסטורי שלי, כלומר, בעריכה האחרונה שבאחרונות.

עַתָּה הוֹלֵךְ הַסֵּפֶר וְנִגְמַר בְּדַפּוּס בְּשִׁלְמוֹתוֹ בְּטוֹפְסוֹ הַגֵּרְמָנִי (Weltgeschichte) 29—1925, Berlin, Bd. I—X, des jüdischen Volkes, וכַּעֲתָ אֲנִי נֹגְשִׁים «לְהַחְזִיר הַעֲטָרָה לְיוֹשְׁנָהּ» וְלְהוֹצִיאוֹ בְּצוּרְתוֹ הָעֵבְרִית. שְׁלֹשַׁת הַכְּרֻכִים הָאֲחֵרֹנִים כָּבַר נִדְפְּסוּ עֵבְרִית בְּשִׁיטַת מוֹנוֹגְרַפִּיָּה מִיּוֹחַדָּת («דְּבָרֵי יְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרֹנִים», «דְּבָרֵי», בְּרֵלִין, תַּרְפּ"ג—תַּרְפּ"ד), וְעַכְשָׁיו עֲלִינוּ לְהַלְבִּישׁ צוּרָה עֵבְרִית אֶת שִׁבְעַת הַכְּרֻכִים הָרֵאשׁוֹנִים. הַעֲתִידִים לְצֵאת לְאוֹר כְּסֵדֶרִם זֶה אַחֵר זֶה. מוֹדָה אֲנִי לְפָנֵי קָהַל הַקּוֹרְאִים. שְׁלֹבוֹשׁ זֶה חֲבִיב עָלַי בְּיוֹתֵר. מוֹצֵא אֲנִי אוֹתוֹ יוֹתֵר טְבִיעִי וּמֵתָאִים לְגוֹף הַסֵּפֶר: הִיסְטוֹרִיָּה לְאוֹמֵי־בְּשֵׁפֶת הָאוֹמָה הַמְקוֹרִית.

הַמַּחְבֵּר.

בְּרֵלִין, כִּי בְּשֵׁבַט תַּרְפּ"ט.